

чрезъ пролома тѣсенъ видъ на врачанската долина, плѣнително хубава. Изъ тоя проломъ по козя пжтека, цѣла нощъ сж пѣплали момчетата, единъ следъ други, за да излѣзнатъ на „Вола“, дето щѣше да е гробницата на Ботевото славно и безнадеждно предприятие.

\*

Азъ се върнахъ къмъ монастиря не вече презъ първия пжтъ, а изъ дола, изъ който слизатъ водитѣ на Крушевското езеро.

На минуване отъ Монастирското пладнище азъ откъснахъ за споменъ отъ една глогина клонче, което пазя и сега у дома, втѣкнато въ портрета на Ботева.

Кой знае, може би стѣблото, отъ което е това клонче, да е попило нѣкога частица отъ геройската кръвъ, която е бликнала отъ благородното чело...

